

WIT

WONEN IN TWENTE

WONEN IN EEN PAKHUIS
WONEN IN EEN LUCHTKASTEEL
WONEN OP 'T TWICKEL

*Welke WIT-lezer
wint een tuinbeeld van
Martin Michorius?*

EN VERDER:

ARCHITECTENWONING IN BOEKELO - DE LEUKSTE WOONPROGRAMMA'S OP EEN RIJTJE
DEFTIGE VILLA IN ENSCHEDE - KUNST IN DE TUIN - DE BOEKENKAST VAN DE BURGEMEESTER

NUMMER 1, JAARGANG 2
LOSSE NUMMERS € 3,95

9 771871 128

MET OPMERKELIJKE TWENTSE WOONHUIZEN!

*Vanwege de grootte van de ruimtes vervingen
Arjan en Marijke vrijwel al hun oude meubilair
door XL-exemplaren.*

TOEN DE FOTOGRAAF VAN DEZE WOONPRODUCTIE ZIJN STUDIO IN EEN VOORMALIG PAKHUIS AAN DE NIERMANGANG IN ENSCHEDE WILDE VERKOPEN, ZAGEN ARJAN SUERS EN MARIJKE GEERDINK HUN KANS SCHOON. ZE NAMEN TWEE BEGINNEND ARCHITECTEN IN DE ARM EN BOUWDEN HET ENORME PAND-MET-POTENTIEEL OM TOT EEN ZEE VAN LICHT EN RUIMTE.

ADEMRUIMTE

Wonen in een pakhuis

Fotografie: Ben Loman

De 'kledingkast', opbergsysteem Stolmen van Ikea, is afgesloten met een gordijn.

Het bad staat vrij in de ruimte, achter het bed. Vanuit het bad heb je wel 'uitkijk' maar geen inkijk.

Zowel het bad als de badkamer zijn gestuct met Pandomo. Het is er in veel kleuren, ziet er ruw aangeraapt uit en is volledig geschikt voor natte ruimtes.

De voordeur is heel gewoon, saai zelfs, vergeleken bij wat erachter schuil gaat. Om te beginnen is er de hal met een vloer van losse witte kiezels, een muur met platen van geborsteld zink en een plafondhoge boekenkast. Het zonlicht dat door het trapgat naar beneden valt, verraadt dat zich op de eerste verdieping flink wat ramen bevinden. Dat blijkt te kloppen. De eerste verdieping is een enorme, lichte ruimte van 8 bij 22 meter die alleen wordt onderbroken door het 'serviceblok' van keuken en toilet. In het voorste gedeelte, de zithoek, is het plafond naar de tweede verdieping uitgebroken voor een extra ruimtelijk effect. Ook het licht dat overvloedig door de vele ramen binnenvalt, zorgt voor 'ademruimte'. "Voor de verbouwing was deze verdieping en die hierboven met gipswandjes opgedeeld in kleinere kamers", vertelt Arjan. "Heel anders dan nu dus, maar we zagen meteen de mogelijkheden. We hebben twee toen nog beginnend architecten -Michiel de Wit en Hein Jan Geerdink- in de arm genomen om er ruime, open woonverdiepingen van te maken, met zo weinig mogelijk deuren. En dat is gelukt. Ondanks de vrije doorloop overal en de hoge plafonds voel je je hier nergens verloren."

Niet netjes weggewerkt

Op de eerste verdieping bevindt zich van achteren naar voren de werkruimte, het toilet, de keuken met de eettafel en de zithoek. Op de tweede verdieping zijn de slaapruidtes van Arjan en Marijke en Arjan's zoon Jesse van elkaar gescheiden door het serviceblok.

Achter het bed bevindt zich de badkamer en aan de andere kant daarvan de 'slaapkant' van Jesse.

De reling in de verte is de afscherming van de vide. Van daaruit kijk je op de zithoek. Het metalen rooster in de vloer links naast het bed is aangebracht, zodat er licht op de werkruimte eronder valt.

Het dakterras. "Je zit hier heerlijk beschut, maar door de ramen in de muren zijn er rondom mooie doorkijkjes."

waarin zich de badkamer bevindt. Ook hier geen deuren. Vanuit hun bed en vanuit het bad dat los in de ruimte staat, kijken Arjan en Marijke uit op hun door muren met ramen afgeschermd dakterras. Om het industriële loftgevoel te versterken zijn verwarmingsbuizen en andere leidingen en afvoeren overal over de muren en plafonds aangelegd. "Ik weet nog dat we de installateur vertelden dat we de leidingen niet weggewerkt wilden hebben, maar juist in het zicht", lacht Marijke. "Dat vond hij heel vreemd. Hij heeft ons nog eens gevraagd of we het zeker wisten, want hij moest van zijn baas juist altijd alles netjes wegwerken."

Mission accomplished

De eerste maanden van de verbouwing werd er alleen maar gesloopt. "De badkamer en de keuken en alle leidingen die daarbij boren, zaten op de verkeerde plek en ook de elektriciteit was een puinhoop", herinnert Arjan zich. "We zijn enorm veel loze bedrading tegengekomen."

"Als leek ben je geneigd om functies als badkamer en keuken weer op dezelfde plek te plannen als waar ze daarvoor zaten", gaat Marijke verder. "We zijn dan ook heel blij

De lange eettafel van teakhout werd behandeld met kalkwas, hetzelfde middel dat werd gebruikt voor de plafonds. Rondom de tafel staan acht vlinderstoelen van Arne Jacobsen in hoogglans wit. De keuken was een showroommodel dat Arjan en Marijke voor een zacht prijsje op de kop konden tikken. "Het was zo groot dat niemand er ruimte voor had."

dat we DWG (het bureau van architecten Michiel de Wit en Hein Jan Geerdink, red.) hebben ingeschakeld. Ze hebben de ruimte eerst volledig leeg getekend en hebben toen allebei een ontwerp gemaakt. De ontwerpen zijn vervolgens in elkaar geschoven en daar is dit uitgekomen. Er is voortdurend overleg geweest tussen hen en ons en dat verliep altijd heel prettig. Ze hebben goed naar ons geluisterd. Er zijn eigenlijk maar een paar voorstellen geweest waar we ons niet in konden vinden, zoals de kleur van het serviceblok. Zij wilden de muren ferrarirood maken, zodat het een soort object in de ruimte zou worden. We zijn nog steeds blij dat we dat niet hebben gedaan."

Hoewel Arjan en Marijke nog maar een jaar in hun Enschedese loft wonen, hebben ze alweer zin in een nieuw woonproject. Arjan: "We wonen hier heel fijn. We hebben ruimte genoeg, het is hier rustig en toch zitten we vlakbij het centrum. Er is dus niets mis mee, behalve dat het af is, klaar, 'mission accomplished'. We zijn zo langzaam wel weer toe aan een nieuwe uitdaging."